

[Ømann.]

bliver indkomststigningen langt større end den, man har regnet med, nemlig 8,9 pct. for 1969-70 og 8,6 pct. for 1970-71 — beskudne tal i forhold til den stigning, der var i indkomsterne i 1968 — 10 pct. er der regnet med i de papirer, vi har fået. Derved ændres jo ganske provenugrundlaget både for de direkte skatter og for de indirekte skatter. Jeg gade vide, om finansministeren egentlig har fået dette stykke finanspolitik drøftet igennem med økonomiministeren. Eller er vi i den ulykkelige situation, at også økonomiministeren tror på disse beregninger? Man må spørge: er regeringen optimistisk, som det fremgik af den økonomiske årsoversigt, eller er man så pessimistisk, som man her giver udtryk for, eller er der bare tale om forvirring?

Det blev sagt af hr. Niels Helveg Petersen, at socialdemokratiet og SF jo ikke ville modsætte sig den finanspolitiske stramning, som regeringen ville have gennemført. Det var dog ejendommeligt. I det, hr. Grünbaum nævnte, og som dannede grundlaget for nedsættelsen af udskrivningsprocenten til 82, var det udtrykkelig nævnt, at vi ikke ville anerkende en stramning af kasseoverskuddet på et beløb af 520 mill. kr. Men det er jo meget symptomatisk. Lige meget hvad man bringer frem i udvalget, så lytter man ikke særlig; man ved, at man er låst fast; man ved ikke, hvor langt de forskellige partier er parat til at gå; man var ikke i nogen forhandlingssituation.

Der er en ting, som ikke har været draget frem, og som man heller ikke var villig til at anerkende under udvalgsdrøftelserne: har man egentlig taget i betragtning, at vi fra 1. januar 1970 ikke bare har et system, nemlig momsens, som næsten øjeblikkeligt virker konjunkturudjævrende og deflations-skabende, men vi har også kildeskatten, som i hvert fald for to tredjedele af indkomstmassens vedkommende, nemlig for lønmodtagerne, sætter ind med øjeblikkelige og bastante virkninger. Har disse i sin tid afgørende argumenter for de to systemers indførelse helt undgået regeringens opmærksomhed?

Lad mig sige til slut: vi har aldrig oprådt som skattenægterparti. Vi har altid været parat med forslag, der anviste dækning af udgifter, som vi foreslog. Vi er heller ikke

i denne situation noget skattenægterparti, men dette er en letsindig spillet bold med folks økonomi og med landets økonomiske trivsel. Vi må derfor ikke blot i den enkelte skatteydere, men i den samlede økonomis og endog erhvervslivets interesse anbefale at stemme for socialdemokratiets og SFs ændringsforslag om en udskrivning på 82 pct.

Lad mig tilføje, at jeg naturligvis også anbefaler, at man stemmer for det dertil svarende ændringsforslag om udskrivningsskala for sømandsskatten.

Sigsgaard: Som bebudet ved første behandling har VS stillet ændringsforslag til forslaget til udskrivningslov. Vi tilsigter med vore ændringsforslag samme provenu til staten, som socialdemokratiet og SF tilsigter, og derfor, såfremt vor skala skulle gå hen og blive vedtaget, skal skatten udskrives med 90 pct., som vi har stillet forslag om. Dog har vi uden for selve skalaen ønsket at sikre staten et noget større provenu end det, som socialdemokratiet og SF foreslår, sådan at der bliver penge til de aktivitetsudvidelser, som vi ønsker på en række områder, og derfor har vi foreslået, at formueskatten udskrives med 20 promille i stedet for med 9 promille, som regeringspartierne foreslår; eller med 10 promille, som S-SF foreslår.

Man kan spørge: er det nu ikke urimeligt? Det kan jo lyde voldsomt, når man arbejder med 9-10 promille og vi så foreslår det dobbelte, 20 promille. Jeg synes ikke, det er urimeligt, for hvis vi ser på bilag 1 i betænkningen side 6, fremgår det, at mens afgifterne fra 1968-69 og frem til 1970-71 påregnes at stige fra 13,7 milliarder kr. til 16 milliarder kr. eller med 17 pct., og mens personindkomstskatten påregnes i samme periode at stige fra 8,2 milliarder kr. til 12,7 milliarder kr. eller med hele 55 pct., så regner man med, at formueskatten kun vil stige fra 295 mill. kr. til 300 mill. kr. Formueskatten giver altså for det første meget lidt i forhold til de andre skattearter, og for det andet er stigningen mindre end 2 pct. Det vil altså sige, at samtidig med at almindelige arbejdsindkomster beskattes stadig hårdere, sættes formueskatten ned, for de 2 pct. er jo væsentligt mindre end pris- og omkostningsstigningen i de samme 3 år.